

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 43CoKR/29/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6114205363
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Drahomíra Dibdiaková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6114205363.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Drahomíry Dibdiakovej, členov senátu JUDr. Márie Jamriškovej, PhD. a JUDr. Mariána Blahu v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpeného JUDr. Katarínou Hegedüšovou, advokátkou, so sídlom Majerníkova 3/A, 845 01 Bratislava proti žalovanému E.. K. Z., so sídlom kancelárie Horná 65/A, 974 01 Banská Bystrica, správca konkurznej podstaty úpadcu Z. V. - Reštaurácia Tulipán, s miestom podnikania Pod Donátom 1375/2, 965 01 Žiar nad Hronom, IČO: 44 357 966 o určenie popretej pohľadávky, o odvolaní žalobcu proti rozhodnutiu Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60Cbi/3/2014-119 zo dňa 17. septembra 2018 takto

rozhodol:

- I. Rozhodnutie Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 60Cbi/3/2014-119 zo dňa 17.septembra 2018 v druhej výrokovej vete p o t v r d z u j e.
- II. Žalovanému nepriznáva nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Prvou výrokovou vetou nepadnutého rozhodnutia okresný súd určil, že pohľadávka žalobcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX prihlásená Prihláškou zo dňa 20. 12. 2013 do konkurzu sp. zn. 2K/61/2013 v časti 59,75 Eur, ktorej právny dôvod vzniku sú náklady z uplatnenia a pohľadávka žalobcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX prihlásená Prihláškou zo dňa 20. 12. 2013 do konkurzu sp. zn. 2K/61/2013 v časti 59,75 Eur, ktorej právny dôvod vzniku sú neuhradené náklady z uplatnenia súvisiace s vymáhaním vzniknutej pohľadávky sú nesporné a považujú sa za uznané.

2. V časti, v ktorej sa žalobca domáhal určenia pravosti popretej pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 1.028,44 Eur a zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 528,72 Eur okresný súd druhou výrokovou vetou žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznáva.

3. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia vyplýva, že žalobca sa domáhal určenia, že jeho pohľadávky prihlásené prihláškami zo dňa 20.12.2013 do konkurzu pod sp. zn. 2K/61/2013 vyplývajúce zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 1.088,19 Eur, ktorej právny dôvod vzniku sú náklady z uplatňovania vo výške 636,40 Eur a neuhradené úroky z omeškania vo výške 451,79 Eur a zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX vo výške 588,47 Eur z právneho dôvodu neuhradených úrokov z omeškania vo výške 186,24 Eur a neuhradených nákladov z uplatnenia vo výške 402,23 Eur sú nesporné a považujú sa za uznané. Po vyhlásení konkurzu na majetok žalovaného uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K/61/2013-37 zo dňa 08.10.2013, ktoré bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 198/2013 dňa

14.10.2013 si žalobca uplatnil súhrnnou prihláškou zo dňa 20.12.2013 nezabezpečené pohľadávky v celkovej výške 3.462,40 Eur.

4. Prihláškou pohľadávky pod por. č. 1 zo dňa 20.12.2013 spolu s prílohami si žalobca uplatnil istinu vo výške 1.300,- Eur, úroky vo výške 451,79 Eur, úroky z omeškania vo výške 21,06 Eur a náklady z uplatnenia vo výške 636,40 Eur, t. j. spolu 2.409,25 Eur. Ako právny dôvod vzniku pohľadávky žalobca uviedol Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretú dňa 22.03.2012, pričom pri jej uzatvorení úpadca vystavil žalobcovi ako veriteľovi blankozmenku. Podľa obsahu prihlášky dlh sa stal splatným 20.06.2013 a veriteľ pristúpil k vyplneniu blankozmenky v zmenkovej sume 1.557,87 Eur. K dátumu vyhlásenia konkurzu si veriteľ prihlásil voči úpadcovi nesplatenú istinu vo výške 1.300,- Eur a zmenkový úrok vo výške 451,79 Eur v sadzbe 0,25% denne zo sumy 1.557,87 Eur od 20.06.2013 do 14.10.2013, t. j. do dňa vyhlásenia konkurzu. Ďalšiu časť prihlásenej pohľadávky tvorili úroky z omeškania, a to zákonný úrok podľa § 48 ods. 1 Zák. č. 191/1950 Sb. vo výške 6% ročne zo sumy 1.557,87 Eur od 25.07.2013 do 14.10.2013, t. j. do dňa vyhlásenia konkurzu vo výške 21,06 Eur a náklady z uplatnenia vo výške 636,40 Eur pozostávajúce z nákladov za upomienky 32,- Eur (8 upomienok po 4,- Eur), z nákladov súvisiacich s mediačným konaním vo výške 225,87 Eur pozostávajúcich z poplatku za mediačné konanie 59,75 Eur a dvoch úkonov právnej pomoci v mediačnom konaní 2x po 83,06 Eur a zo sumy 378,53 Eur ako trov právneho zastúpenia v rozhodcovskom konaní.

5. Ďalšou prihláškou pohľadávky zo dňa 20.12.2013 si žalobca uplatnil sumu v celkovej výške 1.053,15 Eur pozostávajúcu z istiny vo výške 456,- Eur, úrokov vo výške 186,24 Eur, úrokov z omeškania vo výške 8,68 Eur a nákladov z uplatnenia vo výške 402,23 Eur. Ako právny dôvod vzniku takto prihlásenej pohľadávky žalobca uviedol Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX uzavretú dňa 22.03.2012, pričom pri jej uzatvorení úpadca vystavil žalobcovi ako veriteľovi blankozmenku. Dlh sa stal v tejto časti splatný dňa 20.06.2013 a žalobca pristúpil k vyplneniu blankozmenky v zmenkovej sume 642,19 Eur, ktorá bola prihlásená ako istina. Žalobca ako veriteľ si ďalej prihlásil zmenkový úrok vo výške 186,24 Eur vypočítaný ako 0,25% úrok denne zo sumy 456,- Eur od 20.06.2013 do 14.10.2013, t. j. do dňa vyhlásenia konkurzu a zákonný úrok z omeškania podľa § 48 ods. 1 Zák. č. 191/1950 Sb. vo výške 6% ročne zo sumy 456,- Eur od 25.07.2013 do 14.10.2013, t. j. do dňa vyhlásenia konkurzu v celkovej výške 8,68 Eur. Veriteľ si uplatnil aj náklady v celkovej výške 402,23 Eur, ktoré pozostávajú z nákladov za upomienky vo výške 32,- Eur (8 upomienok po 4,- Eur), zo sumy 154,19 Eur ako nákladov v súvislosti s mediačným konaním pozostávajúcich z poplatku za mediačné konanie vo výške 59,75 Eur a dvoch úkonov právnej pomoci v rámci mediácie 2x po 47,20 Eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 216,04 Eur vzniknuté v rozhodcovskom konaní.

6. Podľa zistenia súdu prvej inštancie žalovaný v oznámení o popretí pohľadávky zo dňa 07.02.2014 oznámil žalobcovi, že jeho pohľadávku prihlásenú pod por. č. 1, týkajúcu sa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX v časti úroku vo výške 451,79 Eur a nákladov z uplatnenia vo výške 636,40 Eur, ako aj pohľadávku pod por. č. 2, týkajúcu sa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX v časti úroku vo výške 186,24 Eur a nákladov z uplatnenia vo výške 402,23 Eur, popiera. V ostatnom rozsahu, t. j. vo výške 1.321,06 Eur týkajúcej sa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX a vo výške 464,68 Eur týkajúcej sa pohľadávky zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX žalovaný uznal.

7. Popretie týkajúce sa obidvoch pohľadávok vo vzťahu k uplatnenému nároku 0,25% denného zmenkového úroku za obdobie od okamihu, kedy sa záväzok dlžníka stal splatným do okamihu vyhlásenia konkurzu, t. j. od 20.06.2013 do 14.10.2013 považoval za nárok, ktorý nie je v zmysle zákona č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového, ako aj v zmysle ustálenej judikatúry vzhľadom na nemožnosť úročenia zmenkovej sumy po lehote splatnosti, prípustný. Vo vzťahu k uplatneným pohľadávkam v časti nákladov z ich uplatnenia bola pohľadávka žalobcu popretá z dôvodov, že veriteľ nijakým spôsobom nepreukázal oprávnenosť jeho nároku vo vzťahu k nákladom súvisiacich s vyhotovením upomienok a v súvislosti s mediačným a rozhodcovským konaním. Z predložených podkladov k prihláške nebolo nijakým spôsobom preukázané, že veriteľovi vznikli v súvislosti s uplatnením jeho pohľadávok nejaké náklady. Aj po podaní žaloby o určenie pravosti popretých pohľadávok žalovaný zotrval na svojom tvrdení o nepreukázaní nároku žalobcu vyplývajúcich z nákladov uplatnenia, pretože neboli doložené žiadne vyúčtovania, faktúry, doklady o úhrade, a teda náklady súvisiace s upomienkami alebo poskytnutím právnej pomoci v mediačnom, ako aj v rozhodcovskom konaní zdokladované neboli. Žalovaný v priebehu

konania zopakoval svoju argumentáciu, že úročenie zmenky tak, ako bolo realizované, je v rozpore s platnou úpravou, teda so zákonom zmenkovým a šekovým.

8. Po vykonanom dokazovaní a zhodnotení skutkového stavu súd prvej inštancie dospel k záveru, že po vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu žalobca včas, t. j. v zákonnej lehote uplatnil prihláškami zo dňa 20.12.2013 svoje pohľadávky voči úpadcovi a v zákonom určenej lehote podal aj žalobu o určenie pravosti popretých pohľadávok zo strany žalovaného.

9. Okresný súd žalobe v prvej výrokovej vete napadnutého rozhodnutia čiastočne vyhovel a určil prihlášenú pohľadávku žalobcu zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX v časti 59,75 Eur a pohľadávku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX v časti 59,75 Eur, ktorých právnym dôvodom vzniku sú neuhradené náklady z uplatnenia súvisiace s vymáhaním vzniknutej pohľadávky za nesporné a považoval ich za uznané. K vyhovaniu žaloby došlo v časti nákladov z obidvoch úverových zmlúv 2 x po 59,75 Eur. V tejto časti vychádzal súd zo zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania, keď žalobca preukázal úhradu poplatkov za mediačné konanie vo výške 59,75 Eur (mediačné konanie pod sp. zn. MK04699/13) a vo výške 59,75 Eur (mediačné konanie pod sp. zn. MK04700/13). Úhradu týchto poplatkov preukázal žalobca listinnými dokladmi nachádzajúcimi sa v spise na č. I. 18 - 21 pv a na č. I. 16 - 17 pv. V tejto časti žalobcom uplatnený nárok považoval súd prvej inštancie za dôvodný a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

10. Pri posudzovaní popretej pohľadávky žalobcu v časti úroku vo výške 451,79 Eur a vo výške 186,24 Eur dospel okresný súd k záveru, že žalovaný poprel túto pohľadávku v súlade s právnymi predpismi a judikatúrou Slovenskej republiky. Podľa jeho názoru zmenkové nároky majiteľa zmenky v zmysle § 48 zák. č. 191/1950 Sb. zmenkového a šekového umožňujú majiteľovi zmenky žiadať aj dohodnuté úroky vyplývajúce ex scriptura odo dňa vystavenia zmenky až do jej splatnosti. Zmenkové úroky vo výške 6% ročne je možné uplatňovať odo dňa splatnosti zmenky až do jej zaplatenia. Podľa názoru okresného súdu zmenkovú sumu je možné úročiť dohodnutým úrokom 0,25% denne zo zmenkovej sumy odo dňa jej vystavenia do dňa splatnosti zmenky, avšak zmenkový úrok presahujúci tento dátum nie je prípustný. V prejednávanom prípade si žalobca v prípade obidvoch zmeniek uplatňoval zmenkový úrok 0,25% denne odo dňa 20.06.2013 (deň splatnosti obidvoch zmeniek) do 14.10.2013 (do dňa vyhlásenia konkurzu na majetok dlžníka - úpadcu), čo zákon zmenkový a šekový nepripúšťa, pričom veriteľovi patril iba dohodnutý zmenkový úrok od 22.03.2012 (deň vystavenia zmeniek) do 20.06.2013, teda do dňa splatnosti obidvoch zmeniek, a nie odo dňa 20.06.2013 do 14.10.2013 tak, ako si ho do konkurzu uplatnil žalobca. Podľa názoru súdu prvej inštancie veriteľ má právo na dohodnutý zmenkový úrok odo dňa vystavenia zmenky, ak vystaviteľ neurčil úročenie od neskoršieho dňa po vystavení zmenky. V danom prípade žalobca pristúpil k vyplneniu blankozmeniek s dátumom začiatku úročenia zmenkovým úrokom 0,25% denne od 20.06.2013, ktorý dátum samotný žalobca označil za splatnosť dlhu v prihláškach pohľadávky do konkurzu zo dňa 20.12.2013. Podľa názoru súdu prvej inštancie však zmenkový a šekový zákon úročenie zmenkovej sumy po splatnosti zmenky nepripúšťa, s výnimkou zákonného 6%-ného úroku ročne. Žalovaný preto postupoval správne, keď žalobcom uplatnenú pohľadávku v časti zmenkových úrokov vo výške 451,79 Eur a vo výške 186,24 Eur poprel z dôvodu ich uplatnenia v rozpore so zákonom zmenkovým a šekovým. Z uvedených dôvodov preto súd v tejto časti žalobu zamietol. Súd ďalej zdôraznil, že uvedené časti pohľadávok si uplatnil žalobca v žalobnom petite z dôvodu neuhradených úrokov z omeškania, pričom v prihláške pohľadávok zo dňa 20.12.2013 boli tieto pohľadávky uplatnené ako zmenkové úroky.

11. V ďalšej časti žaloby, a to pri nárokoch týkajúcich sa nákladov z uplatnenia vo výške 576,65 Eur (náklady vo výške 636,40 Eur znížené o preukázaný poplatok z mediačného konania vo výške 59,75 Eur) a vo výške 342,48 Eur (náklady pôvodne uplatnené vo výške 402,23 Eur znížené o preukázané poplatky vynaložené v mediačnom konaní vo výške 59,75 Eur) súd prvej inštancie žalobu zamietol vzhľadom na nepreukázanie reálneho vynaloženia týchto nákladov, pričom tieto náklady žalobca nepreukázal ani správcovi pri uplatnení pohľadávky podaním prihlášky s prílohami v konkurznom konaní a ani v rámci súdneho konania.

12. Pri preukazovaní nákladov z uplatnenia nároku podľa Zmluvy č. XXXXXXXXXX v celkovej výške 576,65 Eur pozostávajúcej zo sumy 32,- Eur za upomienky, z dvoch úkonov právnej pomoci v celkovej výške 166,12 Eur v mediačnom konaní a trov rozhodcovského konania vo výške 378,53 Eur predložený

listinný dôkaz, a to plnomocenstvo zo dňa 15.06.2013, ktorým žalobca splnomocnil spoločnosť Advocate s. r. o. na zastupovanie pred Stálym rozhodcovským súdom spoločnosti Slovenská rozhodcovská a. s. na vymożenie pohľadávky vzniknutej z uvedenej úverovej zmluvy považoval súd prvého stupňa za absolútne nepostačujúci a nepreukazujúci vznik nákladov, ktoré mal žalobca, prípadne v akej výške uhradiť. Takisto pri preukazovaní vzniku vynaložených nákladov z uplatnenia pri nároku zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX v celkovej výške 342,48 Eur pozostávajúce zo sumy 32,- Eur za upomienky, zo sumy 94,44 Eur za dva úkony právnej pomoci v mediálnom konaní a z trov rozhodcovského konania vo výške 216,04 Eur žalobca tento nárok, t. j. jeho vznik a výšku nepreukázal. Jediný doklad, a to plnomocenstvo zo dňa 15.06.2013, ktorým mala byť splnomocnená spoločnosť Advocate s. r. o. na zastupovanie žalobcu tak, ako bolo uvedené vyššie, podľa úverovej zmluvy č. XXXXXXXXXX je absolútny nepostačujúci na preukázanie vzniku a výšky vynaložených nákladov.

13. Súd prvej inštancie ďalej poukázal na to, že na písomné vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.03.2018 neprihliadol, pretože ani na výzvu súdu zo dňa 29.06.2018 žalobca nepreukázal, či toto podanie podpísala zamestnankyňa žalobcu alebo advokátka, keďže k podaniu nebolo pripojené splnomocnenie advokátky na tento právny úkon. Žalobca bol navyše súdom poučený podľa § 90 ods. 2 CSP, že po márnom uplynutí stanovenej lehoty na toto písomné podanie prihliadať nebude.

14. Voči druhej výrokovej vete rozhodnutia okresného súdu o zamietnutí časti žaloby podal včas odvolanie žalobca z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP.

15. Podľa žalovaného v prípade blankozmenky je súd oprávnený posudzovať len to, či zmenka bola vypísaná v súlade s dohodou o vyplňovacom práve podľa § 10 Zákona zmenkového a šekového. Dohoda o vyplnení zmenky je súčasťou Všeobecných podmienok poskytnutia úveru (ďalej len „VPPÚ“), ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou obidvoch zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXX ako aj č. XXXXXXXXXX. Podľa žalovaného z dohody o vyplnení zmenky podľa čl. 12 VPPU vyplýva vôľa dlžníka a veriteľa z kauzálneho vzťahu doplniť do neúplnej zmenky sumu, ktorá má pozostávať zo sumy všetkých peňažných nárokov veriteľa voči dlžníkovi, ktoré vzniknú ku dňu vyplnenia zmenky a dátum zročenosti bude dátum, kedy sa stal splatným kauzálny právny vzťah. S odkazom na § 5 ods. 3 a § 48 ods. 1 bod 1 Zákona zmenkového a šekového žalobca uvádzal, že z predložených zmeniek s určitosťou vyplýva dojednanie zmenkového úroku 0,25% denne od 20.06.2013, ktorý bol určený ako deň začatia úročenia. Pokiaľ napadnuté rozhodnutie obsahuje záver o tom, že v prípade obidvoch zmeniek žalobca neprípustne uplatňoval zmenkový úrok 0,25% denne od splatnosti obidvoch zmeniek, t. j. od 20.06.2013 do 14.10.2013, pričom veriteľovi patril iba dohodnutý zmenkový úrok odo dňa vystavenia zmeniek, t. j. od 22.03.2012 do dňa splatnosti obidvoch zmeniek, t. j. do 20.06.2013, takýto záver považoval žalobca za konštatovanie, ktoré sa zakladá na nesprávne zistenom skutkovom stave.

16. Túto nesprávnosť prijatého záveru súdu prvej inštancie odôvodnil žalobca tým, že dátum vystavenia obidvoch zmeniek bol deň 22.03.2012, čo sporné nie je. V danom prípade dátum vystavenia zmenky nemožno stotožňovať s dátumom splatnosti, ktorá je zreteľne v texte odlišená odo dňa vystavenia nasledovne: „Splatné: Pohotovosť, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“. Podľa žalobcu z citovaného znenia vyplýva, že splatnosť nastala dňa 22.03.2017, preto sa s bodom 29. odôvodnenia napadnutého rozsudku nestotožnil. K uplatnenému nároku na zaplatenie sumy zodpovedajúcej trovám mediálneho konania žalobca odkazoval na čl. 13 VPPÚ, kde zmluvné strany prejavili vôľu využiť mimosúdne inštitúty riešenia v sporoch vzniknutých zo zmluvy. Dojednania o mediálnej dohode boli dojednané jasne, určito a zrozumiteľne a týkajú sa samotného predmetu plnenia zo zmluvy, nakoľko zabezpečujú jeho úhradu.

17. Žalovaný ďalej v konaní poukazoval na to, že o dôvodnosti ním uplatneného nároku v časti trov mediálneho konania a rozhodcovského konania, ako aj zmenkového úroku zo Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX ako aj zo Zmluvy č. XXXXXXXXXX bolo právoplatne rozhodnuté Rozhodcovským rozsudkom pod sp. zn. SR 07687/13 zo dňa 27.11.2013 a Rozhodcovským rozsudkom sp. zn. SR 07686/13 z toho istého dňa. Podľa žalobcu v zmysle § 35 Zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý nemožno preskúmať podľa § 37 má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu. Žalobca preto tvrdil, že dňom nadobudnutia právoplatnosti uvedených rozhodnutí bola pre úpadcu judikovaná povinnosť, a preto

akékoľvek ďalšie preskúmanie takéhoto výroku je neprípustné. Spolu s odvolaním žalobca predložil aj vyššie uvedené rozsudky rozhodcovského súdu.

18. Vzhľadom na vyššie uvedené sa preto žalobca domáhal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok v druhej výrokovej vete zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a rozhodnutie.

19. K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný dňa 08.11.2018, v ktorom sa v celom rozsahu stotožnil s napadnutým rozhodnutím, ktoré považoval po skutkovej a právnej stránke za správne.

20. Žalovaný naďalej tvrdil, že žalobca neuniesol vlastné dôkazné bremeno, keď sa ako v žalobe, tak aj v odvolaní odvolával na ustanovenia dohody o vyplnení zmenky podľa čl. 12 VPPÚ, ktoré však do súdneho spisu nedoručil. Žalovaný teda poukazoval na skutočnosť, že napriek poučeniu žalobca nepredložil prostriedky procesného útoku najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

21. Žalovaný v celom rozsahu namietal záver žalobcu v odvolaní, podľa ktorého malo dôjsť ku splatnosti obidvoch zmeniek dňa 22.03.2017. Takýto záver podľa žalovaného je účelový, nepodložený, nemá oporu vo vykonanom dokazovaní a tvrdenia žalobcu sú vytrhnuté z kontextu.

22. Podľa žalobcu zo samotného obsahu zmienek vyplýva, že sa jedná o zmenky splatné na videnie, čo vyplýva priamo z textu zmenky: „Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: Pohotovosť, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava“. Samotný žalobca v jeho prihláškach pri uplatnení nárokov z obidvoch zmlúv o úvere č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX ako právny dôvod vzniku pohľadávky v časti istina uvádza „Po predložení zmenky na úhradu úpadca neuhradil na účet veriteľa žiadnu platbu“. Podľa žalovaného teda sám žalobca deklaroval splatnosť pohľadávok už v čase vyplnenia prihlášok (20.12.2013) a ich doručenia do kancelárie správcu (04.01.2014). V súvislosti s výkladom žalobcom predložených zmienek týkajúcich sa splatnosti obidvoch zmienek žalovaný odkázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Co/698/2014 a rozhodnutie Krajského súdu Trnava sp. zn. 11Co/352/2014 zo dňa 27.02.2015. V súlade so závermi týchto rozhodnutí žalovaný poukazoval, že použitie slovného spojenia „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ predstavuje lehotu na predloženie zmenky k plateniu podľa § 34 ods. 1 tretia veta Zákona zmenkového a šekového, z ktorej potom vyplýva, že splatnosť zmenky nastáva v momente predloženia, pričom predložiť ju je možné v lehote 4 rokov od jej vystavenia.

23. Pokiaľ sa týka nákladov z uplatnenia - trovy mediáčného konania podľa žalovaného žalobca opätovne neuniesol dôkazné bremeno, nakoľko len odkazuje na čl. 12 VPPÚ, avšak tieto počas konaia žalobca nepredložil. Podľa žalovaného žalobca nepredložil žiadne relevantné listinné dôkazy preukazujúce výšku vyčíslených nákladov z uplatnenia okrem tých, ktoré boli dodatočne preukázané v súdnom konaní, čo sa premietlo do prvej výrokovej vety napadnutého rozhodnutia.

24. Pokiaľ žalobca v rámci odvolania predložil rozhodcovské rozsudky, ktorými mienil preukazovať oprávnenosť ním uplatneného nároku, opakovane žalovaný namietal oneskorené predloženie uvedených prostriedkov procesného útoku. Zároveň však zdôrazňoval, že na uvedené rozhodnutie nie je možné prihliadať preto, že boli vydané v rozpore so zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii (ďalej len ZoKR), pričom žalovaný ich považuje za nulité, neúčinné, ktoré nemôžu vyvolať žiadne právne následky. Túto časť argumentácie žalovaný zdôvodnil tým, že uznesenie o vyhlásení konkurzu na majetok úpadcu podľa uznesenia Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 2K/61/2013-37 zo dňa 08.10.2013 bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 198/2013 dňa 14.10.2013 a v zmysle ust. § 199 Zák. č. 7/2005 došlo k nadobudnutiu účinkov uvedeného uznesenia o vyhlásení konkurzu ku dňu 15.10.2013. Keďže vyššie uvedené rozsudky rozhodcovských súdov boli vydané po dátume vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu, aj vyššie uvedené rozhodcovské konania mali byť ex lege prerušené, pričom nebol podaný návrh na pokračovanie v týchto konaniach. So žalovaným v týchto konaniach ani nebolo konané ako s účastníkom rozhodcovského konania. Vzhľadom na uvedené sa jedná o nulité a právne neúčinné rozhodnutia rozhodcovského súdu bez právnych následkov.

25. Žalobca sa k vyjadreniu žalovaného k odvolaniu nevyjadril.

26. Podľa § 470 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

27. Podľa § 470 ods. 2 CSP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Ak sa tento zákon použije na konania začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, nemožno uplatňovať ustanovenia tohto zákona o predbežnom prejednaní vecí, popretí skutkových tvrdení protistrany a sudcovskej koncentrácii konania, ak by boli v neprospech strany. a 2 CSP.

28. Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací prejednal vec podľa § 379 a §380 Civilný sporový poriadok (CSP) bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP, pretože nie je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie vykonané súdom prvej inštancie a nevyžaduje to ani dôležitý verejný záujem. Rozsudok bol v zmysle § 378 ods. 1 a § 219 ods. 1 CSP odvolacím súdom verejne vyhlásený, čo bolo v zmysle § 219 ods. 3 CSP oznámené na úradnej tabuli krajského súdu.

29. Konanie bolo začaté na základe žaloby doručenej súdu dňa 11.03.2014 za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený a nahradený s účinnosťou ku dňu 01.07.2016 Civilným sporovým poriadkom. V zmysle prechodného ust. § 470 ods. 1 CSP súd preto na základe tohto ustanovenia aplikoval právnu úpravu CSP.

30. Z obsahu súdneho spisu vyplýva, že uznesením Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 2K/61/2013-37 zo dňa 08.10.2013 bol vyhlásený konkurz na majetok úpadcu. Uvedené uznesenie bolo zverejnené v Obchodnom vestníku č. 198/2013 dňa 14.10.2013 a právoplatnosť a vykonateľnosť nadobudlo dňa 15.10.2013. Za správcu konkurznej podstaty úpadcu bola ustanovený žalovaný. V zákonom určenej lehote si žalobca prihlásil súhrnnou prihláškou zo dňa 20.12.2013 svoje pohľadávky do konkurzu v celkovej výške 3.462,40 Eur, ktorá skutočnosť sporná nebola.

31. Prihláškou pod por. č. 1 zo dňa 20.12.2013 týkajúce sa Zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX bola prihlásená pohľadávka vo výške 2.409,25 Eur, z ktorej žalovaný poprel jej časť vo výške 1.088,19 Eur. Ďalšou prihláškou pod por. č. 1 zo dňa 20.12.2013 si uplatnil žalobca pohľadávku v celkovej výške 1.053,15 Eur, z ktorej žalovaný poprel v zákonnej lehote jej časť vo výške 588,47 Eur. Ani tieto skutočnosti sporné v konaní neboli.

32. Právnym dôvodom uplatnenia uvedených pohľadávok bola existencia dvoch úverových zmlúv uzavretých medzi žalobcom a úpadcom dňa 22.03.2012 pod č. XXXXXXXXXX a pod č. XXXXXXXXXX. Na strane dlžníka v prípade úpadcu bola označená fyzická osoba podnikateľ, preto sa nejedná o spotrebiteľský vzťah, čo takisto sporné medzi stranami konania nebolo.

33. Žalovaný vo včas vykonanom popretí z obidvoch prihlásených a uplatnených pohľadávok poprel ich časť vo výške denných zmenkových úrokov za obdobie od splatnosti pohľadávky, t. j. od 20.06.2013 do dňa vyhlásenia konkurzu, t. j. do 14.10.2013. K popretiu došlo aj v časti prihlásených pohľadávok nákladov z ich uplatnenia z dôvodu nepreukázania vynaloženia nákladov za vyhotovenie upomienok, nákladov súvisiacich s mediačným konaním a nákladov súvisiacich s rozhodcovským konaním.

34. V deň uzavretia uvedených dvoch zmlúv o úvere vystavil úpadca dve zmenky pod č. XXXXXXXXXX a č. XXXXXXXXXX. V obidvoch zmenkách sa nachádza nasledovný text: „Zaplatím za túto zmenku po predložení na rad: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, 811 09 Bratislava, zapísaná v Obchodnom registri Okresného súdu Bratislava I, odd.: Sro, vložka č. 23636/b, sumu „. Ďalej sa v texte obidvoch zmieniek nachádza text: „Splatné: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava „bez protestu“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“.

35. Z obsahu pripojeného spisu zároveň vyplýva, že v priebehu konania pred súdom prvého stupňa a ani v rámci odvolania žalobca nepripojil Všeobecné podmienky poskytnutia úveru obsahujúce dojednanie o mediácii ako ani dohodu o vyplnení blankozmenky.

36. V priebehu konania zostala sporná medzi stranami sporu otázka prípustnosti účtovania dohodnutého zmenkového úroku 0,25% denne odo dňa splatnosti pohľadávok, t. j. od 20.06.2013 do dňa vyhlásenia konkurzu, t. j. do 14.10.2013. Sporná zostala aj otázka preukázania vzniku, ako aj výšky nákladov súvisiacich s uplatnením pohľadávky.

37. Podľa § 32 ods. 1 Zák. č. 7/2005 Z.z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len ZKR) v znení účinnom ku dňu vyhlásenia konkurzu každú prihlásenú pohľadávku správca porovná s účtovnou a inou dokumentáciou úpadcu, zoznamom záväzkov, príhľadne na vyjadrenia úpadcu a iných osôb a vykoná aj vlastné šetrenie. Ak pri skúmaní zistí, že pohľadávka je sporná, je povinný ju v spornom rozsahu poprieť.

38. Podľa § 32 ods. 6 ZKR popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

39. Podľa § 32 ods. 9 ZKR veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správca o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

40. Podľa § 32 ods. 15 ZKR v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

41. Podľa § 32 ods. 16 ZKR rozhodnutie o určení popretej pohľadávky je účinné voči všetkým účastníkom konkurzného konania.

42. Podľa § 32 ods. 19 ZKR pohľadávka určená právoplatným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu verejnej moci sa v určenom rozsahu považuje za zistenú.

43. Podľa § 5 ods. 1 čl. I. Zák. č. 190/1950 Sb. Zákon zmenkový a šekový (ďalej len „Zmenkový a šekový zákon“) vo zmenke sročnej na videnie alebo na určitý čas po videní môže vystaviteľ ustanoviť zúrokovanie zmenkovej sumy. V inej zmenke platí táto doložka za nenapísanú.

44. Podľa § 5 ods. 2 čl. I. Zmenkového a šekového zákona úrokovú mieru treba udať vo zmenke; ak chýba tento údaj, platí úroková doložka za nenapísanú.

45. Podľa § 5 ods. 3 čl. I. Zmenkového a šekového zákona úrok sa počíta od dáta vystavenia zmenky, pokiaľ nie je určený deň iný.

46. Podľa § 48 ods. 1 čl. I. Zmenkového a šekového zákona majiteľ môže postihom žiadať: zmenkovú sumu, pokiaľ nebola zmenka prijatá alebo zaplatená, s úrokami, ak boly dojednané; šesťpercentové úroky odo dňa sročnosti; trovy protestu a podaných zpráv, ako aj ostatné trovy; odmenu vo výške jednej tretiny percenta zmenkovej sumy alebo v menšej dohodnutej výške.

47. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

48. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

49. Po zhodnotení skutočností zistených z predloženého spisu dospel odvolací súd k záveru, že súd prvej inštancie v tejto veci dostatočne zistil skutkový stav a zistené skutočnosti správne právne posúdil, keď vydal napadnutý rozsudok, ktorým v druhej výrokovej vete žalobu v časti zamietol. V konaní súdu prvej inštancie nezistil odvolací súd žiadne vady. Súd sa dostatočne vysporiadal s námietkami žalovaného a nárokom žalobcu a odôvodnenie napadnutého rozsudku spĺňa zákonom stanovené podmienky na odôvodnenie rozsudku súdu ako rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie neodňal žalovanému možnosť konať pred súdom, preto sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na ktoré týmto v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Vzhľadom na obsah a rozsah žalobcom podaného odvolania odvolací súd dodáva k veci ešte nasledovné.

50. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní, v ktorom odkazuje na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, a to na ich čl. 12 týkajúci sa dohody o vyplnení zmenky, ako aj na čl. 13 týkajúci sa dojednania o mediačnej dohode (čl. II., str. 2, ods. 8, čl. II., str. 3, ods. 4 odvolania), ako aj k tej časti odvolania, kde odkazuje na rozhodcovský rozsudok sp. zn. SR 07687/13 a sp. zn. SR 07686/13, obidva vydané dňa 27.11.2013 odvolací súd uvádza, že na tieto listinné doklady prihladnúť nemohol. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru žalobca nepredložil ani k návrhu na začatie konania a ani k podanému odvolaniu a súdu ich obsah známy nie je a nie sú predmetom dokazovania a vyhodnotenia ich obsahu. Vo vzťahu k predloženým rozsudkom rozhodcovského súdu odvolací súd konštatuje, že tieto boli pripojené až s odvolaním proti napadnutému rozhodnutiu. Žalobca, ako aj jeho právna zástupkyňa boli viackrát poučení o povinnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí (predvolanie na termín pojednávania 24.04.2018 na č. I. 49 doručené žalobcovi 02.03.2018 podľa doručky na č. I. 51, predvolanie na termín pojednávania 01.06.2018 doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 02.05.2018 podľa doručky v spise za č. I. 80, predvolanie na termín pojednávania 17.08.2018 doručené právnej zástupkyňi žalobcu dňa 09.07.2018 podľa doručky v spise z č. I. 98). Odvolací súd preto nemohol prihliadnúť na vyššie uvedené prostriedky procesného útoku žalobcu, t. j. Všeobecné podmienky poskytnutia úveru, ktoré neboli predložené vôbec a ani na rozhodnutia rozhodcovského súdu, ktoré boli predložené spolu s odvolaním, pretože t boli predložené oneskorene. Odvolací súd vychádzal preto zo skutkových tvrdení a zistení tak, ako ich ustálil a zistil súd prvej inštancie do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia.

51. Nad rámec uvedeného k tvrdeniu žalobcu v odvolaní, že ním prihlásené pohľadávky sú judikované právoplatnými rozhodcovskými rozsudkami, ktoré boli priložené k odvolaniu odvolací súd uvádza, že s takýmto záverom nesúhlasí. Okrem toho, že súd na uvedené rozhodcovské rozsudky nemohol prihliadnúť z dôvodu ich oneskoreného predloženia v rozpore so zásadou zákonnej koncentrácie konania, uvedené rozhodcovské rozsudky podľa názoru odvolacieho súdu žiadne účinky vzhľadom na ich nulitosť, nezakladajú. K vyhláseniu konkurzu na majetok úpadcu došlo s účinkami ku dňu 15.10.2013, pričom predložené rozhodcovské rozsudky boli vydané rozhodcovským súdom dňa 27.11.2013, t. j. po nadobudnutí účinkov vyhlásenia konkurzu na majetok úpadcu. Keďže žaloby podľa obsahu týchto rozsudkov boli doručené rozhodcovskému súdu dňa 08.08.2013, dňom vyhlásenia konkurzu v zmysle § 47 ods. 1 ZKR došlo zo zákona k prerušeniu týchto konaní. Je nepochybné, že aj rozhodcovské konania patria medzi tie konania, ktoré sa v dôsledku vyhlásenia konkurzu prerušujú, nakoľko výnimky z konaní, ktoré sa vyhlásením konkurzu neprerušujú, sú uvedené v § 47 ods. 2 ZKR a medzi týmito výnimkami rozhodcovské konanie uvedené nie je. V takto prerušenom konaní bolo možné pokračovať len na návrh správcu, pričom podľa vyjadrenia žalovaného takýto návrh na pokračovanie v konaní daný nebol. Ak by aj v konaní bol daný, muselo by byť doručené rozhodnutie rozhodcovského súdu žalovanému ako účastníkovi konania v zmysle § 47 ods. 3 ZKR. Priložené rozhodcovské rozsudky boli vydané v konaní, ktoré boli zo zákona prerušené, teda ich vydaniu bránila zákonná prekážka z dôvodu účinkov vyhlásenia konkurzu. Tieto rozhodnutia preto nemohli spôsobiť účinky právoplatného rozhodnutia vydaného na to príslušným orgánom a odvolací súd preto na tieto listiny okrem procesných dôvodov, aj z dôvodu ich nulitosti prihliadnúť nemohol.

52. Vo vzťahu k tej časti uplatnených pohľadávok, ktoré predstavujú náklady z ich uplatnenia odvolací súd v celom rozsahu odkazuje na zdôvodnenie napadnutého rozhodnutia, keď súd prvej inštancie správne túto časť pohľadávok nepriznal z dôvodu nepreukázania ich vzniku a ani ich výšky. Na tomto závere nič nemení ani žalobcom podané odvolanie, pretože na Všeobecné podmienky poskytnutia úveru

odvolací súd prihliadať nemohol a v priebehu celého konania až do dňa rozhodnutia odvolacieho súdu žalobca nepredložil žiadne dôkazy preukazujúce vznik nároku na túto časť pohľadávok.

53. K tvrdeniu žalobcu v odvolaní o nesprávne zistenom skutkovom stave v tej časti, kde súd prvého stupňa dospel k záveru o vzniku nároku na zmenkový úrok 0,25% denne od dátumu vystavenia zmenky, t. j. od 22.03.2012 do dňa splatnosti obidvoch zmeniek, t. j. do 20.06.2013 odvolací súd udáva, že sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie v tejto časti a v celom rozsahu odkazuje na jeho zdôvodnenie a takisto na ním citovanú judikatúru odvolacích súdov.

54. Na doplnenie posúdenia úročenia vistazmenky od dátumu jej vystavenia do splatnosti zmenky však odvolací súd uvádza nasledovné. V prípade vistazmenky je možné jej úročenie podľa § 5 a § 48 Zmenkového a šekového zákona odo dňa jej vystavenia do dňa zročnosti. Ako je uvedené ďalej v bode 56. podľa textu uvedených zmeniek sa jedná o vistazmenky. Podľa čl. I. § 5 Zmenkového a šekového zákona pri fixných zmenkách a datozmenkách nie je prípustné ich úročenie. Právna úprava vychádza sa z predpokladu, že pri fixných zmenkách a datozmenkách je známa doba odo dňa vystavenia zmenky do dňa jej splatnosti, preto je možné už v čase vystavenia týchto zmeniek k istine pripočítať dohodnutý úrok od jej vystavenia do splatnosti a výslednú sumu uviesť ako zmenkovú sumu. Pri vistazmenkách a lehotových vistazmenkách však doba splatnosti v čase vystavenia zmenky známa nie je, je závislá na dátume predloženia, ktorý nie je v čase vystavenia zmenky známy. Zodpovedá preto účelu zákona a jeho historickému výkladu taký záver, že vistazmenky a lehotované vistazmenky môžu byť úročené dohodnutým zmenkovým úrokom od ich vystavenia do dátumu ich splatnosti. Takýmto výkladom je zachované rovnocenné postavenie všetkých druhov zmeniek podľa spôsobu ich splatnosti vo vzťahu k ich úročeniu. Podľa názoru odvolacieho súdu by bolo v rozpore s historickým výkladom, ako aj účelom právnej normy pripustenie, aby dohodnutý úrok pri vistazmenkách a lehotových zmenkách bolo možné priznať až do zaplatenia zmenky, pričom pri pri fixných zmenkách a datozmenkách pripadá fakticky do úvahy ich úročenie „len“ do dátumu ich splatnosti (podrobnejšie viď Branislav Jablonka: Zákon zmenkový a šekový, komentár, volters klub 2017 str. 48). Odvolací súd konštatuje, že rovnaký záver o možnosti úročenia zmenky odo dňa jej splatnosti len zákonným zmenkovým úrokom vo výške 6% ročne bol konštatovaný aj v spoločnom stanovisku občianskoprávneho kolégia a obchodnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR z 20.10.2015 zverejneného v Zbierke rozhodnutí súdov SR a stanovísk NS SR č. 8/2015 pod č. 93.

55. Odvolací súd však reaguje na tú časť odvolania žalobcu, v ktorej tvrdí, že k splatnosti uvedených súm na zmenkách vystavených úpadcom dňa 22.03.2013 došlo až dňom 22.03.2017.

56. Na prvom mieste je nutné uviesť, že tvrdenie žalobcu o splatnosti zmeniek ku dňu 22.03.2017 je prostriedkom procesného útoku vo forme skutkového tvrdenia podľa § 149 CSP. V žalobe o určenie pravosti popretých pohľadávok žalobca odkazoval na jeho dve prihlášky z 20. 12. 2013. V obidvoch prihláškach (č.l. 10 a č.l. 12) je žalobcom uvedený dátum splatnosti dlhu dňa 20.06.2013, od ktorého začal úročiť dlžnú sumu dohodnutým zmenkovým úrokom 0,25% denne. Tvrdenie žalobcu o dátume splatnosti zmeniek ku dňu 22.03.2017 je novým skutkovým tvrdením. Tak, ako je uvedené v bode 49. Odôvodnenia rozhodnutia, žalobca, ako aj jeho právna zástupkyňa boli viackrát poučení o povinnosti uplatnenia prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí. Odvolací súd preto nemohol prihliadnuť na uvedený prostriedok procesného útoku žalobcu a aj v tejto časti vychádzal zo skutkových tvrdení a zistení tak, ako ich ustálil a zistil súd prvej inštancie do dňa vyhlásenia napadnutého rozhodnutia.

57. Nad rámec uvedeného odvolací súd udáva, že nesúhlasí so záverom žalobcu uvedenom v odvolaní o splatnosti zmeniek dňa 22.03.2017.

58. V zmysle § 33 ods. 1 čl. I. Zmenkového a šekového zákona, zmenku možno vystaviť na videnie, na určitý čas po videní, na určitý čas po dáte vystavenia, na určitý deň.

59. Zo žalobcom predložených obidvoch zmeniek vyplýva: „Zaplatím za túto zmenku pri predložení na rad: POHOTOVOSŤ, s. r. o. ...“ Z obsahu takto dojednaného ustanovenia v obidvoch zmenkách vyplýva, že sa jedná o vistazmenku, t. j. zmenku splatnú pri jej predložení podľa § 33 ods. 1 prvý odsek. Text v obidvoch zmenkách: „Splatné: Pohotovosť, s. r. o. ...“, „na platenie predložiť v lehote 4 rokov od vystavenia“ podľa názoru odvolacieho súdu a v súlade s judikatúrou citovanou súdom prvého

stupňa, určuje lehotu počas ktorej má byť uvedená vistazmenka predložená na platenie v zmysle čl. I. § 34 ods. 1, tretia veta Zmenkového a šekového zákona. V podstate žalobca v odvolaní tvrdil, že sa nejedná o vistazmenku - splatnú pri jej predložení, ale o datozmenku, t. j. splatnú určitý čas odo dňa vystavenia, v danom prípade do 4 rokov od jej vystavenia dňa 22.03.2012, a preto mala byť zmenka splatná 22.03.2017. Je zrejme, že žalobca tým mienil dosiahnuť priznanie ním uplatnených dohodnutých zmenkových úrokov 0,25% denne od 20.06.2013, kedy vyplnil dátum na zmenke ako deň začatia úročenia, až do dňa vyhlásenia konkurzu. Pokiaľ by však súd prihliadol na toto tvrdenie žalobcu, potom by na dohodnutý zmenkový úrok 0,25% denne nemohol prihliadať vôbec, pretože žalobca by sa domáhal dohodnutého zmenkového úroku z datozmenky - zmenky splatnej na určitý čas odo dňa vystavenia, čo je v rozpore s možnosťou úročenia zmeniek podľa § 5 Zmenkového a šekového zákona, podľa ktorého pripadá do úvahy úročenie len vistazmenky, splatnej pri jej predložení alebo lehotovej vistazmenky, t. j. splatnej na určitý čas po jej predložení. Úročenie datozmenky čl. I. § 5 Zákona zmenkového a šekového a ani iné ustanovenie tohto zákona nepripúšťa.

60. Súd prvého stupňa preto správne posúdil nemožnosť priznania dohodnutého zmenkového úroku 0,25% denne od 20.06.2013 do 14.10.2013 a pokiaľ v tejto časti uplatnenú žalobu zamietol, postupoval v súlade s právnou úpravou a judikatúrou vyšších súdov.

61. Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti druhej výrokovej vety je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

62. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP tak, že žalovanému, hoci bol v odvolacom konaní úspešný, nepriznal nárok na ich náhradu, pretože mu v odvolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

63. Rozhodnutie odvolacieho senátu bolo prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je odvolanie prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).